

Interesse for Sagens Fremme, at jeg har stillet mit Forslag. Jeg troer, at det var godt om den ærede Minister og Thinget kunde komme paa det Reue med hinanden, og jeg troer, at det ikke er lykkes ved denne Forhandling at komme til fuldstændig Klarhed.

Milling: Jeg er ganske overbevist om, at den ærede sidste Taler virkelig har stillet sit Forslag af Interesse for Sagens Fremme, saa meget mere som han selv har udtalt, at man bør virke hen til, at Sagen glider rask igjennem; men jeg maa dog henstille til det høitærede Thing, om dog ikke et Udvalgs Nedsættelse næstendeels maa betragtes som Noget, hvorved man begraver Sagen, eller idetmindste forsinker den; jeg troer, at det baade vil forsinke Sagen og muligvis vil lede til, at den heelt kastes bort, hvilket jeg vilde ansee for beklageligt. Jeg kan derfor ikke give min Stemme til et Udvalgs Nedsættelse paa dette Trin af Sagen.

Christensen: Jeg vil heller ikke paa nogen Maade drage den ærede Forslagsstiller's Interesse for Sagen i Tvivl, navnlig naar han selv anfører, at han ved sit Forslag mener at ville fremme Sagen, men jeg maa tilstaae, at det let kunde føre til det Modsatte af, hvad han tilsigter dermed, og i ethvert Fald forekommer det mig, at der for de Mange af os, for hvem det er et vigtigt Punkt, at Sagen her som i Folkethinget gaaer usorandret igjennem, ikke kan være Noget, der anbefaler et Udvalgs Nedsættelse. De Underhandlinger, som den høitærede Landstingsmand for Kjøbenhavn (Krieger) anthede, at der maastee kunde være Anledning til at pleie med den ærede Minister, kunne upaatvibelig ligesaa godt pleies uden noget Udvalg, navnlig af det ærede Medlem selv, og jeg maa derfor instændig anbefale, at der paa dette Trin af denne vigtige Sag ikke nedsættes noget Udvalg.

Krieger: Jeg ønsker blot at bemærke, at jeg dog virkelig ikke personlig vil opfordre den ærede Indenrigsminister til nogen ny Forhandling med mig i denne Sag; jeg er ganske vist villig dertil, hvis han ønsker det, men jeg vil

ikke personlig bevære ham mere i denne Sag, dersom han ikke dertil giver Anledning. Jeg tør sige, at, naattet der selvfølgelig vil gaae en eller to Dage mere hen, naar et Udvalg nedsættes, vil Sagens Afgjørelse i denne Samling ikke forhindres ved Udvalgs Nedsættelse.

Bloug: Det staaer jo i de ærede Medlemmers Magt ved Valget af Medlemmer til Udvalget at forviise sig om, at de ville arbejde hurtigt. Jeg har tidligere givet Exempel paa, at jeg ikke har nogen Grund til at forhale denne Sag; der er vist ingen Commission, der har arbejdet saa hurtigt som den, der har været nedsat i denne Sag, hvad der først og fornemmelig skyldes dens nu fraværende Formand; men jeg har den samme Interesse for Sagen, som jeg altid har haft, og jeg holder mig overbevist om, at det er i dens Interesse, at det kommer til Klarhed mellem Ministeren og Thinget, hvad denne Lov egentlig betyder, om den betyder Sagens Henlægelse eller dens Fremme. Det er et Spørgsmaal, som bør klares, og jeg troer ikke, at man skal vedtage Leven uden at vide Væbde derom.

Da ikke flere begjærede at ytre sig, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved Forslaget om Nedsættelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer forkastedes med 26 Stemmer mod 16.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg hermed slutte Mødet og lade den sidste Sag paa Dagsordenen udgaae for idag. Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg fra Formanden i det andet Thing har modtaget:

„Forslag til Lov om Indførelse af Kongeriget's Ret i de i Henhold til Fredstractaten af 30te October 1864 i Kongeriget indlemmede forhen flessvigste Districter“ og

„Forslag til Lov, hvorved Indenrigsministeriet bemyndiges til at meddele en Creditforening for Landeindomme i Distrikterne de i Lov af 20de Juni 1850 §§ 2 og 3 anførte Begunstigelses“.